

264.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego

z dnia 27 kwietnia 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie postępowania przy parcelacji posiadłości ziemskich, prowadzonej przez osoby prywatne.

Na zasadzie art. 11 rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r. (Dz. Ust. R. P. № 73 z roku 1919, poz. 428) art. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1920 roku o organizacji Urzędów Ziemskich (Dz. Ust. № 70 z r. 1920, poz. 461) oraz ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. № 70 z r. 1920, poz. 462) zarządza się co następuje.

§ 1. Właściciele posiadłości ziemskich, którzy zamierzają osobiście przedsięwziąć parcelacyjny podział swych gruntów i w tym celu chcą dokonywać na nich pomiary, ogłaszać i przyjmować zgłoszenia nabywców lub zawierać z nimi transakcje i t. p. winni uprzednio uzyskać przez właściwy Powiatowy Urząd Ziemski od Okręgowego Urzędu Ziemskiego zaświadczenie, iż zamiar przedsięwzięcia powyższych czynności nie napotyka przeszkód ze strony Urzędów Ziemskich.

§ 2. Przewidziane w § 1 zaświadczenie nie może być wydane, jeżeli już nastąpiło powzięcie uchwały przez Okręgową Komisję Ziemską w myśl art. 6 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej o zamierzonym wykupie danej posiadłości przez Państwo na cele reformy rolnej.

§ 3. W celu uzyskania zaświadczenia w myśl § 1 winni zainteresowani podać przez właściwy Powiatowy Urząd Ziemski do Okręgowego Urzędu Ziemskiego pisemne zgłoszenie, w którym należy wyszczególnić:

- a) nazwę tej posiadłości, co do której zamierzone czynności parcelacyjne mają być przedsięwzięte; wymienione być winny również nazwy gminy i powiatu, w których dana posiadłość się znajduje;
- b) ogólny obszar (w morgach lub hektarach) posiadłości ziemskiej z wyszczególnieniem obszaru (w morgach lub hektarach) poszczególnych użytków (ziemi ornej, łąk, lasów, pastwisk, wód, nieużytków i t. d.);
- c) ilość gruntów poszczególnych użytków i ogólny obszar (w morgach lub hektarach) gruntów przeznaczonych do parcelacji;
- d) ilość i jakość budynków objętych projektem parcelacyjnym;
- e) przeciętną cenę sprzedażną 1 morga każdego poszczególnego użytku;
- f) przeciętny obszar projektowanych kolonji gospodarczo samodzielnych oraz parcel dodatkowych (uzupełniających gospodarstwa posiadane przez kupujących); wyszczególnić również należy przybliżoną liczbę pierwszych i drugich;
- g) rodzaj parcelacji (sąsiedzka czy osadnicza) oraz kategorię nabywców (inwalidzi, służba folwarczna, małorolni, bezrolni i t. p.).

§ 4. Posiadłości ziemskie, których właściciele zapoczątkują czynności w § 1 określone bez uprzedniego zgłoszenia i bez uzyskania zaświadczenia

w myśl §§ 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, uważane będą za parcelowane samowolnie, bez zezwolenia właściwych organów państwowych (dzika parcelacja) i jako takie będą bezwzględnie poddane przymusowemu wykupowi w myśl art. 1 p. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1920 roku o wykonaniu reformy rolnej, przyczem Urzędy Ziemskie wystąpią do władz administracyjnych o niezwłoczne przerwanie wszystkich nieprawnych poczynąń.

§ 5. Projekt parcelacyjny winien uwzględniać zasady Uchwały Sejmowej z dnia 10 lipca 1919 roku o tworzeniu silnych, żywotnych i samodzielnych gospodarstw włościńskich.

§ 6. Właściciele, którzy po uzyskaniu zaświadczenia w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia, przeprowadzają parcelację swych gruntów,—winni są stosownie do art. 4 tymczasowego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 roku (Dz. Ust. № 73 z r. 1919, poz. 428) przedłożyć opracowany projekt parcelacyjnego podziału posiadłości ziemskiej właściwemu Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu w celu uzyskania zezwolenia na zmianę tytułu własności,—względnie zatwierdzenia projektu podziału parcelacyjnego danej posiadłości.

§ 7. Projekt podziału parcelacyjnego winien zawierać:

- a) plan parcelowanej posiadłości z projektem podziału na działki i kolonje;
- b) imienny spis nowonabywców z wyszczególnieniem ilości nabywanej ziemi, z dołączeniem do spisu zaświadczeń wójtów o dotychczasowym miejscu zamieszkania, zajęciu i ilości dotychczas posiadanego przez nowonabywców gruntu;
- c) przedwstępne umowy, zawierające warunki nabycia działek;
- d) ogólne koszty parcelacji.

§ 8. Przed uzyskaniem zatwierdzenia projektowanej parcelacji w myśl § 6 niniejszego rozporządzenia niedopuszczalne jest oddawanie parcelowanych gruntów i budynków w posiadanie lub użytkowanie nowonabywców.

Nieprzestrzeganie powyższego przepisu spowoduje bezwzględnie zastosowanie postępowania w kierunku przymusowego wykupu całej dotychczasowej posiadłości w myśl art. 1 p. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej analogicznie jak w § 4 niniejszego rozporządzenia; w wypadkach zaś przewidzianych w art. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 roku ewentualne zmiany tytułu własności będą uważane za nieważne i na żądanie właściwych Urzędów Ziemskich droga powództwa przez właściwe sądy unieważnione.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem piętnastym po dniu ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

T. Wilkoński

Minister Sprawiedliwości:

w z. Dr. Jan Morawski